

198. НАШЕ ЈЕ ЖИВЉЕЊЕ НА НЕБЕСИМА

(На глас бр. 15. 33. 36. 51. и 205.)

1. Наш је живот на небеси! К'о замишљен човек, кој'
У највећој света вреви Дом небесни смишља свој:
Кад кораци тамо хите, Куд га срца зове глас:
Тако и ми на небу смо, Прем на земљи видиш нас.
2. Исус нас је изабрао, Кој' љубављу гори сав;
Који к' срцу нас пригрља И казује пут нам прав:
Он је наше задовољство, Њега ћемо љубит' ми,
За све друго не маримо, само с' Њиме остати.
3. Христа љубав срце к' небу Привлачи к'о магнет јак,
У молитви к'о на крили Срце с' диже к' небу так';
А наш живот и живљење Пред Његовим лицем јест;
Наше мисли, говор, дјела И не схваћа овај свет.
4. Нек злотвори ругају се - Али Господ учи нас
Да душмане ми љубимо, Опраштамо сваки час.
Кој се за нас сам предао, Нама небо даров'о,
Он сад жели, да небесним Животом Га слаavimo.
5. Би л' ми могли небом ходит', Срцем бити там' горе,
А при том земаљски чинит' Не опраштат' никоме?
Само љубит', кој' нас љубе, А мрзити злотворе,
Не носит' по Духу Христа И свих других терете?
6. Који може мрзит', викат', Опадати, завидит',
Тога срце већ не може Код Бога на небу бит',
Љубав нас уподобљава Спасу нашем, нас учи
Да с' старамо од свег' срца Облик Спаса имат' ми.
7. Не дај да ме ништа сврати С' пута Твога, Спасе мој!
Небесном ме учи жићу, И уз мене свагда стој;
Не дај да земаљска врева Срцем мојим овлада,
Док не будем у Твом небу Код Тебе блажен свагда!